

בשבועות האחרונים, נאלץ "העולם הזה" לתת פירסום לשורה ארוכה של התנגשויות, שאירעו על רקע יחסי-האהבה בין צעירים ערביים לבחורות עוברות. ברוב המקרים האלה אירעו מעשי-אלימות, ובכללם מעשי-רצח, והשוטרים והמוזשלים הצפאיים התערבו כנגד הבחור הערבי.

לא במקרה מתרבים לאחרונה מוקדים כאלה. בעוד שבשנים הראשונות לקיום המדינה היו רוב הערבים מלוואים, פחות או יותר, בכפרים נידחים, הרי עתה הם באים במגע הדוק עם החברה העוברית. זוהי אחת התוצאות של המדיניות הנוכחית של הממשלה,

המבקשת להוציא את הנוער הערבי מריכוזיו הכפריים ולהפכו לפרולטריון עירוני מפוזר.

גורם שני לתופעה זו נעוץ בעובדה, שמינתיים גדול במדינה נוער ערבי שפיים את לימודיו בבתי-הספר הישראלי, המדבר עוברית על בריה והמתבונן בחברה העוברית. צעירים ערביים אלה באים במגע יומיומי עם צעירות ישראליות.

קרוב לוודאי כי מיקרי האהבה הדו-לאומית ילכו ויירבו. האם החברה הישראלית מבוגרת די-יצורכה כדי לעמוד בכך? האם את ה מסוגל לעמוד בכך?

האם אתה גזעני?

אופי אחד כמעט — כריתת אבריה-המין של הגזע, הן של גבר והן של אשה. בראשית מלחמת-העצמאות נהגו הכפריים הערבים להתעלל בגזיות העירבים שנפלו לידהם. אפילו לפלמ"ח היה שיר עליו שהחל במר-ליס: "סירסונך, סירסונך יא מוחמד..."

הביטוי המיני המוכחק של השינאה הגזעית מצביע על כך שבשורש הגזענות נמצא הפחד המיני מפני הגזע השנוא. על מצי-אותו של פחד מיני זה מעידות שתי עוב-דות ניספוט:

● אותם המגדירים את עצמם כבני-הגזע העליון, טוענים תמיד שבני הגזע הנחות נופלים מהם מבחינה אינטלקטואלית, גופ-נית, תרבותית, ריגשית ועוד. אולם באורח פאראדוקסאלי, הם מאמינים תמיד, שבני הגזע הנחות עולים עליהם בשטח אחד — המין.

מקובל להאמין, בין הלבנים, שהגברים הכושים נחוגו בתכונות-מין עדיפות. אגדות וסיפורים על כוח-הגברא המיוחד של הכר שים ועל גודל אבריה-המין שלהם, מקובלות בכל ארצות הברבות המערביות. איתה תופ-עה ניתן לפצוא אצל חסידי אדולף היטלר, שיחסו ליהודים, בצד הבגרות הגזעיות, הכונות מניית עליונות. העתון המפורסם דו שטרמר היה מוקדש כולו לכשרונם של היהודים לפחות וערות אריות שהורות.

● תופעה מאלפת שניה — השינאה הגזענית מתעוררת, כמעט תמיד, בעיקבות יחסים מיניים בין גברים מבני הגזע הנחות לבין נשים מבנות הגזע העליון. לעיתים נדירות בלבד, מתעוררת השינאה במיקרה של מצב הפוך.

פאראדוקס נוסף — בעוד שהשינאה הגזעית מוצאת את פורקנה בסירוס גברים מכני הגזע הנחות, הרי כלפי הנשים של הגזע הנחות, היא מתבטאת דווקא במגע מיני — אונס. גם במישטר גזעני, המטיל עונש חמור על כל יחסי-המין בין בני הגזעים השונים, חולם הגבר הגזעני על אונס בת הגזע הנחות. ברבים ממיקרי-הליניץ בארצות-הברית אנסו הרוצחים את הכושיות, לאחר שהרגו את הכושים. מספר הסופר ג'ון גריפית, שהתחפש לכושי כדי לרוח על חיי הכושים בארצות-הברית: "כשהיית' כושי, הפתעתי מכוח-המשיכה של האשה השחורה לבני האיט הלבן, בכל פעם שאיש לבן לקח אותי במכוניתו ברמפ, החל משויץ באוויר על

קדמות האנושות, תלוי בשמירה על טהרת הגזע, העולה על שאר הגזעים.

מהנחות-יסוד אלה מסיקה התיאוריה הגזענית את המסקנה, שיש להגביל את כוח-השלטון לאותו גזע, היכול להבטיח את בטחון-המדינה ואת התקדמותה.

פילוסופיה גזענית זו היא השיטה המאחדת את הזענים הצרופים בכל הדורות. היא באה לידי ביטוי בכתיבה של הגוים כמו פבליוס טאקטוס ברומא העתיקה, דרך הרון הצרפתי ג'וזף ארתור דה-גובינו במאה ה-19. ועד לכתביו של הוסטון סטור ארט צ'מברלין, הוגה התיאוריה של על-יונות הגזע ה"ארי", ששימשה בסיס ל-נאציזם.

זוהי התפיסה שהיתה משותפת לעיברים, ליוונים ולרומאים בעולם הקדום, ולבני מדינות-הדרום בארצות-הברית, ללבנים ב-דרום-אפריקה ולגרמניה הנאצית במאה ה-20. כחית, כל אחד מהם ראה עצמו כגזע עליון.

בכל אחת מהחברות הגזעניות האלו מופיע האיסור החמור של נשואי-תערובת עם בני גזעים אחרים. זוהי התורה המבטאת בספר נחמה בספוק, "וארבי עמם, ואקלטם, ואכה מהם אנשים, ואמרסם, ואשביעם באלוהים, אם תתנו בנותיכם לבניהם ואם תשאו מב-נותיהם לבניכם" (נחמיה י"ג: כ"ה).

זוהי אותה תורה עצמה שפסקה השמדה לבנות הגזע ה"ארי", שכאו במגע עם יהודים בימי הרייך השלישי. אותה התורה המטילה עונש-מאסר חמורים על יחסים מיניים בין לבנים לשחורים במדינות הדרום של ארצות-הברית ובדרום-אפריקה. אותה תורה שהביאה לרצח רינה דאלי בישראל.

★ ★ ★

התעללות וסירוסו של מוחמד

אדיאולוגיות הגזעניות מתיי-רות לתת ביסוס סביר — לאומני, דתי, תרבותי או מצעי — לאיסור היחסים המי-ניים עם בני גזעים נחותים. אלא שכאשר באה הגזענות לידי ביטוי מוחשי יותר בפרעות, במחנות-השמדה, ב-משפטי-ליניץ ובפעולת המוסל הצבאי, שוב אין היא נוקטת לביסוס העיוני, או מתגלים הדפנים הפרמיטיביים היסודיים ביותר, עליהם בנוי הבניין התיאורטי של הגזענות. כמעט תמיד, מסתבר, אלה הם דחפים מי-ניים מסובכים. בהיסטוריה של ארצות-הברית נרשמו כי

ריע של בני-המין-האנושי, ללא הבד מין, גזע או צבע. אפילו נרביית האנשים הנאר-רים והסובלנים, המחזיקים בדיעות מתקד-מות וליברליות, עשויים לחוש את אותה ההרגשה עצמה.

אותה הרגשה מתעורר גם בקרב הערבי למראה צעיר עיברי בחברת נערה ערבית, אצל הכושי למראה לבן עם נערה כושיה, ובנפשו של הפאני למראה גבר הודי עם אשה יפאנית.

תחושה זו של התקוממות נגד קשרים מיניים בין גזעים, השייכות לסוג שלך, לבין גברים השייכים לסוג אחר, היא נקר-דתי-המפתח להבנת הגזענות.

כי הגזענות מושתתת ביסודה על דחפים ודחפים תת-הכרתיים בשטח המיני.

★ ★ ★

נחמיה ורינה דאלי

תרבות האנושית המודרנית מותיעה הגזענות כאדיאולוגיה פילוי-סופית ופוליטית.

התפיסה החדשה של הגזענות טוענת, באופן ממציתי, שגזעים מסוימים עדיפים, מבחינת היכולת האינטלקטואלית והסגולות הפוליטיות, על גזעים אחרים. כתוצאה מכך, טוענת התפיסה הגזענית, רק יהיה זה טבעי לתת בידי הגזע העליון כוח פוליטי קבוע ובלעדי, למנוע מהגזעים הנחותים כל השתתפות בממשל.

מובן שתפיסה גזענית כזו רואה בצורת-מימשל דמוקרטית, המבטיחה ייצוג שווה לבני כל הגזעים, סכנה להתפתחות התרבות האנושית.

תפיסה זו של הגזע, כעקרון פוליטי, היא תוצאה של שתי דיעות מרכזיות:

● שניתן לזהות גזע, לא רק לפי תכונות גופניות, אלא גם בעזרת תכונות נפ-שיות (מוסריות ואינטלקטואליות בעיקר); ● שבטחון-המדינה, כמו בטחון והת-

הבט היטב בתמונה זו? האם יש בה משהו מיוחד? האם היא מישכת את תשומת-ליבך? האם היא מעוררת בך תחושה כלשהי? האם היא מקוממת אותך?

קרוב לוודאי שלא. וזהי תמונה רגילה. שיגרתית. אתה רואה עשרות כמותה בכל יום, שעה שאתה הולך ברחוב או נוסע במכוניתך. היא תולפת מול עיניך, כמו רבבות תמונות שיגרתיות אחרות, מבלי שתקדיש לה מבט שני.

אין בה שום דבר מיוחד — תסם ווג הושב ליד שולחן בבית-קפה ברחוב. שום דבר מיוחד, היכול לעורר ולגרות את מער-כת החושים והרגשות שלך.

ועתה — פרטים אחדים בקשר לתמונה זו. נניח ששמו של הבחור בתמונה, הוא אהמד. הוא צעיר ערבי, תושב אחד הכפרים במערב אילנה. הוא צברית מתל-אביב, בת למשפחה יהודית-אשכנזית.

הנה, הסתכל שנית בתמונה! האם יחסך אליה נשאר כפי שהיה בעת שראית אותה לראשונה? האם עדיין אתה אדיש כלפיה? האם אינך מרגיש דבר בעת שאתה מתבונן בתמונה זו, עכשיו?

★ ★ ★

אתה אינך יוצא-דופן!

חן את תגובתך בכנות. אבחנה זו תוכל לעזור לך להבין את הבסיס הראשוני של הגזענות לסוגיה השונים.

אם משהו זע בקרבך למראה התמונה למעלה, לאחר האינפורמציה הנוספת ש-רכשת אודותיה — אין זה משנה אם אתה חש סלידה והתקוממות פנימית, או רק הרגשה עמומה של אי-השלמה — אתה נושא בקרבך את הזרע המסוכן של הגזע-נות.

אינך צריך לראות עצמך, כתוצאה מכך, כסיפוס יוצא-דופן. אתה שייך לרוב המכ-

אתה
אלי תבור

הצלחתו אצל פועלות כושיות במפעלו. להיפך — האגדה על כוח-המשיכה של הכושים לגבי האשה הלבנה. זוהי אגדה בלבד. אין הכושים מעניינים את הנשים הלבנות בכלל. מבחינה זו שונה הגזענות היהודית, המת-עספת במסויה דתי. גם היא מתייחסת באותה חומרה למגע מיני ולנשואין בין גברים יהודיים לבין נשים נוכריות. אך למעשה היתה היהדות סובלנית תמיד כלפי מגע מיני עם "שיקס" — בתאי שלא הביאו לנשואין. עובדות אלה מצביעות על מקורו ומהותו של הפחד המיני הגזעני. התיאוריות של על-יונות-גזעיות מופיעות כפיצוי על הרגשת

5000 מיקרים של הכתית כושים במשפטי-ליניץ. במאה הנוכחית בלבד אירעו 1797 מיקרים כאלה. קרוב ל-80 אחוזים של המתות אכזריות אלה אירעו על רקע של מגע מיני, הצעות מגוננות, או חסד להצעות כאלה מצד כושים כלפי נשים לבנות. כמעט בכל משפטי-ליניץ על רקע זה לא הסתפקו הרוצחים בהמתת הקרבן הכושי, אלא סירסו אותו, כרתו את אבר-מינו, או התעללו בו בצורה מינית אחרת. כמעט בכל מלהמה כזו מעורבים בני גזעים שונים, או כאלה המתייחסים זה אל זה כאל בני גזעים שונים (כולל מלהמות ישראל-ערב), ניתן למצוא גילויים אכזריים של התעללות בגזיות, להתעללות זו יש